

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: تی پری میسان
برگردان از: حمید محوی
۱۶ جون ۲۰۱۵

به سوی پایان نظام اردوخان

تی پری میسان از دسمبر ۲۰۱۴ سقوط رجب طیب اردوخان را پیشبینی کرده بود در حالی که تمام مفسران بین المللی روی پیروزی او در انتخابات قانونگذاری پافشاری می کردند، در اینجا به بررسی کارنامه رئیس جمهور ترکیه باز می گردد. در این نوشته، او مناسبات حزب عدالت و توسعه با گروه برادران مسلمان و نقش اردوخان در هماهنگ سازی تروریسم بین المللی را پس از سوء قصد علیه شاهزاده سعودی بندر بن سلطان مورد بررسی قرار می دهد.

ولتر شبکه / دمشق (سوریه) / ۱۵ جون ۲۰۱۵

<http://www.voltairenet.org/article187882.html>

رجب طیب اردوخان اسلامگرا پس از سوء قصد علیه شاهزاده سعودی، بندر بن سلطان که موجب خارج ساختن او در سال ۲۰۱۲ از صحنه شد، جانشین این شاهزاده شد و به مقام رهبر ارکستر تروریسم بین المللی ارتقاء یافت. او در سال ۲۰۱۴ جانشین قطر شد که می بایستی از پدرخواندگی برادران مسلمان چشم پوشی کند، و بر این اساس اردوخان رهبری حقیقی این گروه اسلامگرا را به عهده گرفت. مسرور از پیروزی هایش، تصور کرد که از این پس برای ایالات متحده فردی اجتناب ناپذیر و ضروری خواهد بود، و با چنین تصویری قواعد ناتو را زیر پا گذاشت و قرارداد ترکیش استریم Turkish Stream را با روسیه امضاء کرد.

شکست در انتخابات قانونگذاری

نتایج انتخابات قانونگذاری ترکیه نه تنها طرح های رجب طیب اردوخان را به مخاطره می اندازد که از هم اکنون خود را به عنوان سلطان تازه ای احساس می کند، بلکه قدرت حزب او یعنی حزب عدالت و توسعه را نیز تهدید می کند. هر سه حزب دیگر (حزب حرکت ملی - محافظه کار، حزب جمهوری خواه خلق - سوسیالیست، و حزب سیاسی ترکیه - چپ) اعلام کرده اند که با حزب او ائتلاف نخواهند کرد و به عکس می خواهند ائتلافی از احزاب خودشان تشکیل دهند. در صورتی که تا ۴۵ روز آینده به چنین ائتلافی دست نیابند، یا باید تشکیل ائتلاف دولتی را به سوسیالیست ها واگذار کنند - ائتلافی که حزب عدالت و توسعه مخالفت خود را با آن اعلام کرده است - یا دوباره انتخابات قانونگذاری برگزار کنند.

این سناریو مانند نتیجه انتخابات هنوز از دیدگاه تقریباً تمام مفسرین سیاسی تا همین ۷ جون هنوز نامحتمل به نظر می رسد. با این وجود، اردوخان با امضای قرارداد اقتصادی (ترکیش استریم) با ولادیمیر پوتین برای مقابله با مجازات هائی که اتحادیه اروپا برای روسیه به اجراء گذاشته است، قواعد نا نوشته ناتو را زیر پا گذاشت. اردوخان با چنین کاری به هدف شماره یک برای واشنگتن و بروکسل تبدیل شد. در نتیجه، ایالات متحده به شکل گسترده و با نفوذ مخفیانه در اردوی انتخاباتی برای سرنگونی حزب عدالت و توسعه می کوشد.

برای این انتخابات، اردوخان برآن بود تا از ۵۵۰ کرسی ۴۰۰ کرسی را از آن خود سازد. در واقع، برای به تصویب رساندن قانونی که تمام قدرت قانونگذاری را به او واگذار کند، امیدوار بود ۳۷۶ کرسی را به دست آورد. یا می توانست به ۳۳۰ کرسی بسنده کند، یعنی موردی که به او اجازه می داد به رفراندوم مراجعه کند و بر این اساس می توانست با اکثریت ساده طرح قانونی را به تصویب رساند. به هر صورت، او به ۲۷۶ کرسی برای در اختیار گرفتن اکثریت پارلمانی نیازمند بود، ولی ۲۵۸ کرسی را به دست آورد، یعنی تعدادی که برای حفظ قدرت به تنهایی کافی نخواهد بود.

حاکمیت حزب عدالت و توسعه از سال ۲۰۰۲ از یکسو به واسطه نتایج خوب اقتصادی و از سوی دیگر به دلیل اختلاف بین اپوزیسیون هایش ممکن گردید. ولی اقتصاد ترکیه در حال فروپاشی به سر می برد: میزان رشدی که طی ده سال به نزدیکی ۱۰٪ رسیده بود با جنگ علیه لیبیا و سپس در عملیات مخفی علیه سوریه دچار ریزش شد و سقوط کرد. در حال حاضر میزان شد در حد ۳٪ است که می تواند خیلی به سرعت به زیر صفر تنزل کند. به شکل کاملاً ناگهانی بی کاری به ۱۱٪ رسید. این جنگ ها علیه هم پیمانان ترکیه و همکاران اقتصادی ضروری، تأثیر گذار بود. در مورد اختلاف بین اپوزیسیون، رابطه سازمان سیا که در گذشته با آنها مخدوش شده بود، سیا با عجله در حال ترمیم مناسباتش با این اپوزیسیون است.

با توجه به بسیاری از نارضایتی هائی که قدرت گرائی اردوخان به وجود آورد موضوع به سادگی روشن بود. اتحاد اپوزیسیون از جون ۲۰۱۳، طی تظاهرات «تقسیم گزی» از پائین تشکیل شد. ولی جنبش با شکست روبه رو شد زیرا در آن دوران اردوخان از سوی واشنگتن پشتیبانی می شد، و به این علت که در حد یک خیزش خیابانی باقی ماند. در آن دوران، تظاهرات علیه طرح خانه سازی راه افتاد ولی عمدتاً علیه دیکتاتوری برادران مسلمان و جنگ علیه سوریه بود.

با توجه به این امر که چنین جنبشی قادر به سرنگونی حزب عدالت و توسعه نشد، این حزب تصور می کرد که سرنگون ناپذیر است و بر آن شد تا با اقتدار برنامه اسلام گرایش را به اجراء گذارد (رو سری برای زنان، ممنوعیت زندگی مشترک برای مجردهای دو جنس مخالف و غیره). با این حساب، ناگهان تصویر سلطان تمام عیار با افشای

بزهکاری در خانواده او مخدوش شد. در فیروزی ۲۰۱۴ در یک مکالمه تلفونی رهگیری شده می شنویم که اردوخان به پسرش سفارش می کند که پیش از بازرسی پولیس ۳۰ میلیون دالر نقد را پنهان کند (۱). تمام این موارد بی آن که از تصفیة طرفداران هم پیمان قدیمی اش فتح الله گولن (۲) بگوئیم، یا از اعلام محکومیت به حبس برای بسیاری از جنرال ها، وکلاء و روزنامه نگاران (۳)، به فراموشی سپردن وعده هائی که به کردها داده بود، و یا اقدام به بنای بزرگترین کاخ ریاست جمهوری جهان.

https://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=qg89nRrE8QU

چنین شکستی حاصل سیاست خارجی او بود

شکست رجب طیب اردوخان از تصمیم های او در مورد امور داخلی منشأ نمی گیرد بلکه مستقیماً حاصل سیاست خارجی او می باشد. نتایج استثنائی در عرصه اقتصادی که به نخستین سال های او باز می گردد بی آن که به شکل مخفیانه از سوی ایالات متحده پشتیبانی شود ممکن نمی شد، زیرا امریکا بر آن بود تا او را به جایگاه رهبر جهان اهل سنت ارتقاء دهد. موفقیت های اقتصادی در سال ۲۰۱۱ به دلیل همراه شدن آنکارا در عملیات تخریب جمهوری عرب لیبیا که دومین همکار اقتصادی ترکیه بود، متوقف شد. ترکیه پیوندهای تاریخی اش را با قبیله مصراته تمدید کرد که عموماً از اقدامها تشکیل شده یعنی یهودی های ترکیه که به اسلام گرویده و در قرن هجدهم و نوزدهم به لیبیا مهاجرت کردند.

ترکیه آگاه بود که با حمله به لیبیا بازار بسیار مهمی را از دست خواهد داد، ولی امیدوار بود که برادران مسلمان در رأس دولت تونس قرار گیرد و سپس احتمالاً در لیبیا، مصر و سوریه نفوذ کند. در واقع این طرح در سال ۲۰۱۲ در مورد دو دولت تونس و لیبیا عملی گردید ولی دوام نیاورد.

آنکارا درگیر جنگ علیه سوریه شد. ناتو در خاک ترکیه ستاد فرماندهی را برای هماهنگ سازی عملیات بر پا کرد. طی نخستین جنگ (جنگ نسل چهارم) از فیروزی ۲۰۱۱ تا گردهمائی ژنیو در جون ۲۰۱۲، ناتو مبارزان القاعده را از لیبیا به ترکیه منتقل می کرد به شکلی که بتواند «ارتش آزاد سوریه» را تشکیل دهد. اردوخان به تدارک پشت جبهه استتار شده به نام «اردوگاه پناهندگان» خشنود بود در حالی که نشریات کور غربی در چنین رویدادهائی چشم انداز «انقلاب دموکراتیک» را در راستای «بهار عرب» ترسیم می کردند.

در جون ۲۰۱۲ پیروز انتخاباتی برادران مسلمان در مصر می توانست به این تصور دامن بزند که اتحادیه برادران مسلمان آینده درخشانی خواهند داشت. بر این اساس اردوخان طرح هیلری کلینتن، جنرال دیوید پترائوس و فرانسوا هولاند را برای راه اندازی مجدد جنگ علیه سوریه پی گیری کرد ولی این بار بر اساس الگوی نیکاراگوئه. موضوع دیگر پشتیبانی از عملیات مخفیانه ناتو نبود بلکه می بایستی نقش مرکزی در متن جنگی کلاسیک در گستره وسیعی را به عهده گیرد.

۱۶ اپریل ۲۰۱۴ نشریات ترکیه عکسی از ابو محمد یکی از افسران ارشد داعش منتشر کردند که در رویارویی علیه ارتش عرب سوریه در ادلب زخمی شده بود و سپس سازمان اطلاعات و امنیت ملی به ترکیه منتقل شده و در یکی از بیمارستان های دولتی ختای با پول مالیات دهندگان ترکیه تحت مداوا قرار گرفت.

رجب طیب اردو خان، هماهنگ کننده تروریسم بین المللی

در جولای سال ۲۰۱۲ وقتی محور مقاومت به کشتار اعضای شورای امنیت ملی سوریه واکنش نشان داد و بر آن شد تا شاهزاده سعودی بندر بن سلطان را به قتل رساند، رجب طیب اردو خان فرصت را برای خود غنیمت شمرد تا رهبریت تروریسم بین المللی را از عربستان سعودی به ترکیه منتقل کند.

طی دو سال بیش از ۲۰۰.۰۰۰ مزدور مسلح از چهار گوشه جهان به ترکیه آمدند تا متعاقباً به جهاد طلبان سوریه بپیوندند. سازمان اطلاعات و امنیت ملی ترکیه ساز و کار گسترده ای را برای انتقال اسلحه و پول به هدف تغذیه جنگ راه اندازی کرد که عموماً توسط قطر تأمین می شد و سازمان سیا نیز بر آن نظارت داشت.

اردو خان سه اردوگاه برای تمرین نظامی القاعده در خاک ترکیه ایجاد کرد، در **شائلی اورفه** در مرز سوریه، در **عثمانیه** (در کنار پایگاه ناتو در انجیرلیک) و در **قرامان** (نزدیک استانبول)، و آکادمی تروریسم را بر اساس سنت و روش های مکتب امریکائی ها سازماندهی کرد (۴) (۵)

پولیس و دادگستری ترکیه نشان داده اند که رجب طیب اردو خان، مانند معاون رئیس جمهور قدیمی امریکا دیک چنی، یکی از دوستان شخصی یاسین القادی (یاسین القاضی - نام این فرد ممکن است به فارسی به شکل دیگری نوشته شود) بانکار القاعده است.

در هر صورت بر این اساس است که اف بی آی و سازمان ملل متحد نام او را تا پیش از اکتوبر ۲۰۱۲ در فهرست تروریست های بین المللی به ثبت رسانده بودند. طی دورانی که او در سر تا سر جهان به عنوان تروریست تحت تعقیب بین المللی بود، یاسین القادی (یا یاسین القاضی) به شکل مخفیانه با هواپیمای شخصی به آنکارا رفت و آمد می کرد. نگرهبانان نزدیک اردو خان از او در فرودگاه استقبال می کردند، البته با از کار انداختن قبلی دوربین های حفاظتی (۶).

۱۸ مارچ ۲۰۱۴ یک نوار ضبط شده در یوتوب صدای محمد کاراتاس مدیر ترکیش ایرلاینز را پخش کرد که نزد یکی از مشاوران اردو خان، مصطفی وارناک شکایت می کرد که شرکت هوایی او از سوی دولت برای انتقال مخفیانه اسلحه به بوکو حرام در نیجریه مورد استفاده قرار گرفته است. مقام عالی رتبه نگران نقض قوانین بین المللی نبود ولی تأسف می خورد که این سلاح ها ممکن است برای کشتار نه تنها مسیحیان بلکه برای کشتار مسلمانان نیز به کار برده شود.

۱۴ می ۲۰۱۴، سازمان اطلاعات و امنیت ملی ترکیه با قطار ویژه برای داعش تعدادی جنگ افزار سنگین و وانت بار توپوتای نو که جزء هدایای عربستان سعودی بود فرستاد. امارات اسلامی که در آن دوران چند صد نفر بیشتر نبودند، ظرف یک ماه به ارتش چند ده هزار نفری تبدیل شد و عراق را به تسخیر خود درآورد.

طی چهار ماه آخر سال ۲۰۱۴، ترکیه مانع کمک های کردهای حزب کار کردستان برای کردهای کوبانی شد در حالی که داعش به این شهر حمله کرده بود. ولی به عکس، بسیاری از روزنامه نگاران تأیید کرده اند که جهاد طلبان با آزادی تمام می توانستند از مرز ترکیه عبور کنند (۷).

۱۹ جنوری ۲۰۱۵، ژاندارمری به درخواست دادگستری یک محموله اسلحه به آدرس داعش را توقیف کرد. با این وجود با کشف این موضوع که محموله زیر نظارت مأموران سازمان اطلاعات و امنیت ملی ترکیه قرار دارد، آن را از توقیف آزاد کردند. در ادامه این رویداد، مقامات دادگستری و سرهنگ ژاندارمری به اتهام «خیانت» بازداشت شدند. طی بازجویی در دادگاه، یکی از قضات موضوع ارسال ۲۰۰۰ کامیون اسلحه برای داعش را افشاء کرد (۸).

ستون فقرات نظام تروریستی ترکیه در سال ۲۰۰۷ به سادگی قابل شناسایی است، آکادمی نظامی وست پوینت West Point نشان داده است که مأموران امارات اسلامی در عراق متعلق به القاعده در لیبیا بوده اند. همین مزدوران مسلح برای سرنگونی معمر قذافی در سال ۲۰۱۱ وارد کارزار شدند (۹)، سپس برای تشکیل ارتش آزاد سوریه (که به میانه رو نیز شهرت دارند) به خدمت گرفته شدند (۱۰). اعضای سوری در امارات اسلامی در عراق القاعده در سوریه را تشکیل دادند (یعنی جبهه النصره). وقتی جبهه النصره به عنوان (داعش) نامگذاری شد، بسیاری از مبارزان لیبیایی و سوری به بطن امارات اسلامی در عراق پیوستند و سپس کادر هایشان را به بوکو حرام (نیجریه) فرستادند.

مهدی ال هراتی با دو ملیت لیبیایی و ایرلندی. در جون ۲۰۱۰ عکس او در حال سپاسگذاری از اردوخان که برای ملاقات او به بیمارستان آمده بود، پس از بازداشت او روی کشتی آزادی توسط اسرائیل، رویدادی که صفحه اول روزنامه را به خود اختصاص داد. وقتی خانه او در ایرلند مورد سرقت قرار گرفت (جولای ۲۰۱۱) کشف شد که او مقدار بسیار زیادی پول نقد در اختیار داشته که سازمان سیا برای کمک به سرنگونی رهبر لیبیا به او پرداخته بوده است. او غند طرابلس، یکی از قطعات القاعده که توسط افسران فرانسوی سازماندهی شده بود و از سوی ناتو مأموریت گرفته بود که هتل ریکسوس را در اختیار بگیرد که به پناهگاه طرفداران قذافی تبدیل شده بود و به همین گونه سوء قصد به جان تی بیری میسان (اگست ۲۰۱۱). به فرمان عبدالحکیم بلحاج و به همراهی چندین هزار مبارز لیبیایی در نومبر ۲۰۱۱ برای تشکیل ارتش آزاد سوریه و به حساب فرانسه به سوریه آمدند. سپس، او ارتش خصوصی دیگری به نام گردان امت را به وجود آورد و فرماندهی آن را نیز خود او به عهده گرفت و مجدداً در پایان ۲۰۱۲ به زیر پرچم ارتش آزاد سوریه بازگشت. در بازگشت به لیبیا، به عنوان شاروال طرابلس برگزیده شد (اگست ۲۰۱۴) وقتی کشور بین دو دولت تقسیم شد، یکی در طرابلس به پشتیبانی ترکیه و دیگری در طبرق به پشتیبانی مصر و امارات.

شرکت رسمی ترکیه در منازعه

ترکیه منافع بزرگی از جنگ علیه لیبیا به دست آورد. ابتداء، با سازماندهی غارت گنجینه ها و آثار باستانی. بازار رسمی در انتاکیه برای کلکسیونرهای جهان بر پا شد تا بتوانند قطعات دزدیده شده را خریداری کنند و یا قطعاتی را برای آینده سفارش دهند که برای آنها به سرقت ببرند. سپس با تاراج صنایع در حلب، پایتخت اقتصادی سوریه. اتاق بازرگانی و صنایع حلب نشان داده است که چگونه کارخانه ها و ابزارهای ماشینی را دائماً از جا کنده و تحت نظارت سازمان اطلاعات و امنیت ملی ترکیه به ترکیه انتقال می دادند. سوری ها به دادگاه شکایت کردند، ولی وکلای ترکیه توسط دولت اردوخان بازداشت شدند و هنوز در زندان به سر می برند.

ارتش ترکیه مدت ها نیروهای ویژه خود را به سوریه می فرستاد و چندین سرباز ترکیه نیز به اسارت ارتش عرب سوریه درآمدند. با این وجود، ترکیه ستاد مشترک هماهنگ سازی حمله به دهکده معلولا در سپتمبر ۲۰۱۳ را به عهده داشت. دهکده ای که هیچ ارزش ستراتیژیکی نداشت ولی قدیمی ترین محل آئین مسیحیت جهان بود. به ویژه در مارچ

۲۰۱۴، ارتش ترکیه برای اسکورت جهاد طلبان جبهه النصره وارد خاک سوریه شد و ارتش اسلام (طرفدار سعودی ها) را تا شهر ارمنی نشین کسب همراهی کرد که مأموریتشان کشتار ساکنانی بود که پدر بزرگ ها و مادر بزرگ هایشان در گذشته طعمه کشتار عامی شده بودند که عثمانی ها به راه انداختند (۱۱). جای شگفتی ندارد که فرانسه و ایالات متحده با محکوم ساختن این تجاوز توسط شورای امنیت مخالفت کردند. سپس، ارتش ترکیه بارها وارد خاک سوریه شد ولی بدون این که به نبرد دیگری مبادرت کند.

آموزش دیده در ایالات متحده، هاکنان فیدان مأمور رابط بین ستاد فرماندهی ناتو و ترکیه، طی جنگ کوزوو در سال ۱۹۹۸ بود. مرد مورد اعتماد رجب طیب اردوخان، او در سال ۲۰۰۳ به عنوان مدیر آژانس همکاری های بین المللی و توسعه برگزیده شد، آژانسی که به توسعه مناسبات با ترک زبانان آسیای مرکزی می پردازد و از حزب التحریر پشتیبانی می کند (شاخه ای از برادران مسلمان که در دره فرغانه اردوگاه تروریستی ایجاد کرده است). در سال ۲۰۰۷، وارد کابینه نخست وزیر وقت اردوخان شد و به نمایندگی در آژانس بین المللی انرژی هسته ای برگزیده شد. در سال ۲۰۱۰ او به ریاست سازمان اطلاعات و امنیت ملی ترکیه انتخاب شد. او اردوگاه های جهاد طلبان را در ترکیه و به همین گونه تدارکات آنها را در سوریه سازماندهی کرد، به انضمام داعش. خصوصاً او تلاش کرد تا ایالات متحده را به جنگ علیه سوریه تشویق کند و با همین هدف بود که حمله کیمیایی در غوطه را سازماندهی کرد تا متعاقباً آن را به رئیس جمهور بشار اسد نسبت دهد (اگست ۲۰۱۳). پس از امضای توافق ترکیش استریم با روسیه، با اردوخان اختلاف پیدا کرد و استعفاء داد، ولی ۹ مارچ ۲۰۱۵ از شرکت در انتخابات قانونگذاری امتناع کرد و به پست ریاست سازمان اطلاعات و امنیت ملی ترکیه باز گشت.

سنگینی جنایات رجب طیب اردوخان

نشریات ترکیه به شکل گسترده جنایات دولت اردوخان را افشاء کرده اند، جرایمی که قاطعانه مردم علوی (نزدیک به علوی ها) و کردها را با او بیگانه ساخته است. علوی ها به شکل گسترده از حزب جمهوری خواه خلق دفاع می کنند و کردها از حزب دموکراتیک خلق ها. ولی برای سرنگون سازی سلطان جدید کافی نبود. اشتباهی که در ۱ دسمبر ۲۰۱۴ روی داد، این بود که اردوخان قرارداد عظیم اقتصادی با رئیس جمهور روسیه ولادیمیر پوتین به امضاء رساند، که به اشتباه او را به عنوان تزار و به عنوان الگو تصور می کند. شاید از این موضوع بیم داشت که ایالات متحده وقتی که سوریه سقوط کند، با او همان رفتاری را پیشه کند که پس از مستهلک شدن نیروی ایران با صدام حسین در پیش گرفت. امروز با ادعای بازی روی دو زمین شرق و غرب، اردوخان پشتیبانی خدشه ناپذیر سازمان سیا را که از سال ۱۹۹۸ با خود داشت، از دست داده است.

در سپتامبر ۲۰۱۲، رجب طیب اردوخان، فرانسوا هولاند و لوران فیبوس طرح تبنانی برای سوء قصد به جان رئیس جمهور بشار اسد را به اجرا گذاشتند. این عملیات با شکست مواجه شد.

سیر تحولی رجب طیب اردوخان

در دوران بلوغ، اردوخان می خواست به حرفه فوتبال بپردازد. مدیر، شخصیت برجسته، او در خیابان به عنوان سر دسته یک گروه بزهکار زندگی می کرد. او به سرعت به گروهی به نام Millî Görüş می پیوندد (به شکل تحت الفظی یعنی نگرش ملی که باید در متن سانسور شده آن را درک کنیم، «اسلام سیاسی») متعلق به نجم الدین اربکان که برنامه او اسلامی سازی جامعه بود. او در گروه راست افراطی علیه کمونیسم مبارزه می کرد و در تظاهرات مختلف علیه یهودی ها و علیه ماسون ها شرکت داشت.

سال ۱۹۹۱ در پارلمان برگزیده شد، ولی به دلیل کودتا و فشاری که روی اسلام گرایان وجود داشت از پست خود محروم شد. در سال ۱۹۹۴ به عنوان شاروال استانبول انتخاب شد، او در این پست بی آن که نگرش اسلام گرای خود را تحمیل کند انجام وظیفه کرد. ولی وقتی حزب او ممنوع شد، او به خاطر خواندن یک قطعه شعر پان ترکیست در سخنرانی هایش محکوم شد، و پس از گذران ۴ ماه حبس، نامزدی او را در انتخابات نیز ممنوع اعلام کردند.

هنگام آزادی اش، مدعی شده بود که با اشتباهات گذشته متارکه کرده. در نتیجه با ایجاد انشعاب در جنبش نجم الدین اربکان از گفتار ضد غربی کناره گیری کرد. به کمک سفیر ایالات متحده، او حزب عدالت و توسعه را ایجاد کرد، حزبی که در عین حال اسلام گرا و آتلانتیست بود و دوستان دیدگاه ملی Millî Görüş، و به همچنین طرفداران فتح الله گولن، و طرفداران قدیمی تورگوت اوزال را به عضویت آن در آورد. تورگوت اوزال یک کرد سنی مذهب بود که از سال ۱۹۸۹ تا ۱۹۹۳ رئیس جمهور ترکیه بود. حزب عدالت و توسعه برنده انتخابات سال ۲۰۰۲ شد، ولی مردود اعلام گردید. حزب او در انتخابات سال ۲۰۰۳ برنده شد، و به رجب طیب اردوخان اجازه داد که به مقام نخست وزیری برسد، و ممنوعیت های سیاسی او نیز به پایان رسید.

وقتی اردوخان به مقام ریاست جمهوری رسید فراموش کرد که دیدگاه اسلامگرای خود را تحمیل کند، او به کمک ایالات متحده اقتصاد ترکیه را گسترش داد، سپس از سال ۲۰۰۹ نظریه استاد احمد داووداغلو (شاگرد فتح الله گولن) را با شعار «صفر مشکل با همسایگان» به اجرا گذاشت. موضوع این بود که با یک قرن تأخیر به حل مسائلی که از دوران امپراتوری عثمانی بر جا مانده بود خاتمه داده شود. از جمله، او در سال ۲۰۰۹ بازار مشترکی به همکاری سوریه و ایران ایجاد کرد که به انفجار اقتصادی منطقه ئی انجامید.

حزب عدالت و توسعه و برادران مسلمان

گرچه تاریخ متفاوتی دارد، دیدگاه ملی Millî Görüş همواره توجه خاصی به برادران مسلمان مصری داشته است. بر این اساس آثار حسن البنا و سید قطب را ترجمه کردند.

حزب عدالت و توسعه طی جنگ اسرائیل علیه غزه ئی ها در سال ۲۰۰۸-۲۰۰۹ رسماً به برادران مسلمان نزدیک شد. جریانی که موجب شد دولت اردو خان از طرح گسیل کشتی آزادی که توسط برادران مسلمان راه اندازی شده بود زیر پوشش کمک های انسان دوستانه و تحت نظارت آکید سازمان سیا پشتیبانی کند (۱۲).

از نخستین روزهای بهار عرب، حزب عدالت و توسعه از راشد غنوشی در تونس، محمود جبرئیل در لیبیا و محمد مرسی در مصر پشتیبانی کرد. حزب برای برادران مسلمان متخصصانی در زمینه ارتباطات سیاسی فرستاد و به آنها پیشنهاد کرد دیدگاه مشترک اسلامی خود را در کشورهایشان تبلیغ و تحمیل کنند.

نشان بارز این اتحاد، اردو خان در سپتمبر ۲۰۱۱ تسهیلاتی برای ایجاد شورای ملی سوریه در استانبول فراهم ساخت که فراخوانده شده بود تا دولت سوریه در تبعید را تشکیل دهد. ساخت و سازی که کاملاً زیر کنترل برادران مسلمان بود (۱۳).

در سال ۲۰۱۲، اردو خان در گردهمایی حزب عدالت و توسعه از رهبران برادران مسلمان در قدرت استقبال به عمل آورد، از مصر محمد مرسی و از فلسطین خالد مشعل به همین گونه در ۱۰ جولای ۲۰۱۳ برای برادران مسلمان گردهمایی برگزار کرد، که در آن یوسف ندا، محمد ریاض الشقفه (رهبر برادران مسلمان در سوریه) و راشد غنوشی شرکت داشتند. بر حسب احتیاط بود که، دوستان قدیمی دیدگاه ملی Millî Görüş و نه اعضای حزب عدالت و توسعه دعوت نامه ها را فرستادند.

وقتی در سپتمبر ۲۰۱۴ قطر از جنگ با عربستان سعودی اجتناب کرد و برادران مسلمان را به امارات فراخواند، اردو خان فرصت را غنیمت شمرد و شانس خود را به آزمون گذاشت و به تنها پدرخوانده اتحادیه برادران مسلمان در سطح بین المللی ارتقاء یافت.

رئیس جمهور اردو خان در کاخ با شکوه جدید به همراه ۱۶ سرباز با لباس های رزمی ۱۶ امپراتوری ترکیه که پیش از او فرمانروائی کرده اند.

آینده ترکیه

سهل انگارانه است که رجب طیب اردو خان را به عنوان نئو عثمانی تلقی کرده اند. طرح او هرگز بازسازی امپراتوری نبوده بلکه خواهان ایجاد یک امپراتوری جدید با قواعد خاص خود می باشد. او تصور کرد می تواند به شکل

آلترناتیو روی تعصب خلیفه (با حزب التحریر و سپس با داعش) با روی پان ترکیسم تکیه کند (دره گرگ ها) (یا آشیانه گرگ ها).

در عین حال از روی اشتباه بود که او را به عنوان سیاستمدار اقتدارگرا معرفی کردند. در واقع، او همیشه مانند یک سردسته گروه عمل کرده و نمی توانیم سر دسته باند را اقتدارگرا تلقی کنیم. او در چنین ماجرای جنایتکارانه و بزهکارانه در حین ارتکاب به عمل شناسائی شد، ولی هر بار با سرکوب و بازداشت مأموران پولیس و قضاتی که قانون را به اجراء گذاشته بودند واقعیت آشکار را نفی کرد.

حتی اگر رجب طیب اردوخان با حزب حرکت ملی ائتلاف کند یا دست کم ۱۸ نفر از نمایندگان ائتلاف دولتی تشکیل دهد، حزب او مدت زیادی در قدرت باقی نخواهد ماند.

ایالات متحده برای آن که مطمئن شود که نیازی به مقابله با حزب عدالت و توسعه ندارد، می تواند انشعاب آن را با شاگردان فتح الله گولن و طرفداران دو آتشه رئیس جمهور تورگوت اوزال برای تشکیل حزب خودشان تشویق کند. دولتی که جانشین حزب عدالت و توسعه خواهد شد فوراً زندانیان سیاسی را آزاد کند و رهبران اسلامگرای بزهکار را تحت تعقیب قرار دهد، و سپس قوانین اسلامی مختلفی را برای رضایت افکار عمومی لغو سازد. پایان بخشیدن به مداخلات ترکیه در جنگ تجاوز کارانه علیه سوریه، ولی باید انتقال جهاد طلبان را توسط سازمان سیا، از عراق و سوریه به سوی مقصد دیگری تسهیل سازد. دولت آینده به محض این که قرارداد امضا شده بین رئیس جمهور اردوخان و رئیس جمهور پوتین را زیر علامت سؤال ببرد فوراً از حمایت مالی ایالات متحده برخوردار خواهد شد. سقوط حزب عدالت و توسعه به واپس نشینی برادران مسلمان به مقصد قطر تنها کشور مساعد برای آنها خواهد انجامید. چشم انداز تونس و لیبیا را نیز باید روشن سازد و برای صلح در سوریه و مصر گام های امیدوار کننده ای برداشت.

[Thierry Meyssan](#)

- [1] « [30 millions d'euros et la voix d'Erdogan](#) », Réseau Voltaire, 25 février 2014.
- [2] « [Erdogan attaque Gülen publiquement](#) », Réseau Voltaire, 23 novembre 2013.
- [3] « [Le coup d'État judiciaire de l'AKP](#) », par Thierry Meyssan, *Al-Watan* (Syrie), Réseau Voltaire, 19 août 2013.
- [4] "Israeli general says al Qaeda's Syria fighters set up in Turkey", par Dan Williams, Reuters, 29 janvier 2014.
- [5] L'École des Amériques était une école de torture, créée par la CIA durant la Guerre froide, au Panama.
- [6] « [Erdogan recevait secrètement le banquier d'Al-Qaida](#) », Réseau Voltaire, 2 janvier 2014.
- [7] « [Kobané, objet de tous les mensonges](#) », Réseau Voltaire, 1er novembre 2014.
- [8] « [La Turquie arrête les procureurs qui enquêtaient sur Émirat islamique](#) », Réseau Voltaire, 8 mai 2015.
- [9] « [Ennemis de l'OTAN en Irak et en Afghanistan, alliés en Libye](#) », par Webster G. Tarpley, Réseau Voltaire, 21 mai 2011.
- [10] « [L'Armée syrienne libre est commandée par le gouverneur militaire de Tripoli](#) », par Thierry Meyssan, Réseau Voltaire, 18 décembre 2011 ; « [Des islamistes Libyens en Syrie pour « aider » la révolution](#) », par Daniel Iriarte, ABC (Espagne), Réseau Voltaire, 18 décembre 2011.
- [11] « [Pour Ankara, le massacre est-il une option politique ?](#) », par Thierry Meyssan, Réseau Voltaire, 27 octobre 2014.

[12] « [Flottille de la liberté : le détail que Netanyahu ignorait](#) », par Thierry Meyssan, *Réseau Voltaire*, 6 juin 2010.

[13] Le Conseil a été initialement présidé par le professeur Burhan Ghalioun, présenté par la presse occidentale comme un « militant laïque » alors qu’il était depuis 2003 le conseiller politique d’Abbassi Madani (président du Front islamique du salut en Algérie). Le Conseil est aujourd’hui présidé par Georges Sabra, présenté comme un « chrétien marxiste », alors qu’il vient d’accomplir son pèlerinage à la Mecque.

ترجمہ توسط حمید محوی